

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Το τέλος της ανευθυνότητας

ΓΡΑΦΕΙΟ

**Γιάννης
Τσαμουργκέλης**

*Διδάσκει Διεθνή Οικονομικά στο Παν/μιο του Αιγαίου. Έχει διατελέσει διευθύνων σύλλογος εταιρειών στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Διδάκτωρ Παν/μίου της Οξφόρδης

Αφού παίξαμε τα σενάρια των κακών ξένων που αντιστρατεύονται τα ελληνικά συμφέροντα, των ιμπεριαλιστών που θέλουν να εξαφανίσουν τον λαό ή των μετα-ναζί Γερμανών που διεκδικούν να μας κάνουν να σιωπήσουμε για να μη μας δώσουν αυτά που μας χρωστάνε... Αφού διανύσαμε την περίοδο ανευθυνότητας, όπου η κυβέρνηση επαμφοτερίζουσα, ασόβαρα και αυθαιρετούσα έναντι της πραγματικής οικονομίας και της κοινωνίας αποδυνάμωσε στο έπακρο κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα και κάθε οικογενειακό σχεδιασμό, ήρθε η τελευταία ώρα της απόλυτης αλήθειας.

Σοφιστείες και απάρεσκοι εξυπνακισμοί πλέον περισσεύουν. Πολύ περισσότερο δεν συνάδουν αντιπολιτευτικού τύπου λαϊκισμοί. Η κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να αποφασίσει για το μέγιστο θέμα. Θα οδηγήσει τη χώρα εντός ευρώ χωρίς πιστωτικό γεγονός, εντός ευρώ με πιστωτικό γεγονός ή

εκτός ευρώ με πιστωτικό γεγονός; Καμία εναλλακτική δεν είναι άνευ κόστους. Μόνο που η αδιάλειπτη συνέχιση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας διαμορφώνει το ποσταθερό δημοκρατικό περιβάλλον για την οικονομική ανάκαμψη όσο και την προώθηση των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη η χώρα για να υπερβεί σταδιακά την πελατειακή συγκρότηση του πολιτικού συστήματος, επιτρέποντας την επιστροφή στις διεθνείς αγορές και την παγκόσμια κοινότητα των αναπτυγμένων. Αντίθετα, οι εναλλακτικές της χρεοκοπίας οδηγούν αντικειμενικά στην κατάρρευση της ρευστότητας και σε μια ιστορική καθίζηση της οικονομίας, που φθάνει σε ακραία επίπεδα υπό το δραχμικό σενάριο.

Η κοινωνική αποσάθρωση, οι εμφύλιες συγκρούσεις και η διάλυση του πολιτικού συστήματος θα εδραιώσουν το βίαιο τέλος της δημοκρατίας χωρίς να προδιαγράφεται στο ελάχιστο μια σταθερή εναλλακτική.

Αλλά, ακόμα και εάν η κυβέρνηση επιλέξει τον ευρωπαϊκό δρόμο, οι απαιτήσεις υπευθυνότητας διογκώνονται περαιτέρω, καθώς θα κληθεί να υπηρετήσει τις μεταρρυθμίσεις της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης με ένα συνονθύλευμα στελεχών, πολλά εκ των οποίων θα υπακούουν σε αντίθετους προσανατολισμούς.

Η παραδοσιακή διεξοδος της επαγγελματικής αποκατάστασης των διαφωνούντων αποτελεί μια απλή επιβεβαίωση της συνέχειας του πελατειακού πολιτικού συστήματος που διαχειρίζεται το κράτος ως λάφυρο για τη διεκπεραίωση των κομματικών προτεραιοτήτων. Αντίθετα, η καινοτομία για τα πολιτικά πράγματα της χώρας θα είναι η ανάδειξη της κοινωνίας και των φορέων οργάνωσής της σε εγγυητή και θεματοφύλακα των μεταρρυθμίσεων. Επιτέλους, το μέλλον της χώρας δεν είναι απλώς η Ευρώπη αλλά και ο εξευρωπαϊσμός της. Μόνο που το ίδιο ισχύει και για το κυβερνητικό σχήμα...